

Ένα κάθε μήνα.

Αγαπητοί μου ένοριτες,

Μέ την εύκαιρία ενός εύλογημένου όρόσημου, παίρνω για ακόμη μία φορά την άφορμή να εύχαριστήσω δημοσίως ένα ίκανό σύνολο εύαισθητοποιημένων συνανθρώπων μας. Τό όρόσημο είναι ένας αριθμός: 500.000! Είναι τά 500.000 Εύρώ πού έχουν δοθεί ως οικονομική ενίσχυση ή ως δανεισμός σέ 2.457 περιπτώσεις, πού συνάνθρωποί μας βρέθηκαν σέ δύσκολη κατάσταση, κατά τά τελευταία 22 χρόνια.

Οί ανάγκες ήταν πολύ μεγαλύτερες και ή βοήθεια πού προσφέρθηκε ήταν ελάχιστη. Θά μπορούσαμε, αν είχαμε πλεόνασμα αγάπης, να είχαμε συγκεντρώσει πολλαπλάσια χρήματα και να βοηθήσουμε ουσιαστικότερα τούς δυσκολεμένους. Έάν και όλοι ζητούν από την Έκκλησία μεγαλύτερο και ουσιοδέστερο φιλανθρωπικό έργο, δυστυχώς δέν έρχονται όλοι για να βοηθήσουν σ' αυτό τό έργο. Υπάρχουν επίσης και κάποιοι, οί όποιοι μέ ποικίλους τρόπους ύπονομεύουν, άπαξιώνουν και συκοφαντούν την φιλάνθρωπη αυτή κίνηση τής Έκκλησίας.

Τελικά, μέ τή χάρη του Θεού, όλο και περισσότεροι άνθρωποι εύαισθητοποιούνται και συμπαρίστανται στό έργο τής φιλανθρωπίας τής Ένορίας μας. Όλους αυτούς, μέ αυτό τό μικρό σημείωμα, θά ήθελα να τούς εύχαριστήσω, για τό ξεχείλισμα τής αγάπης τους προς τόν κάθε πονεμένο πλησίον. Άλλωστε και ό Κύριός μας Ιησούς Χριστός τούς επαινεί και τούς μακαρίζει, λέγοντας: **«Μακάριοι οί ελεήμονες, ότι αυτοί έλεηθήσονται».** (Ματθ. Ε' 7) Νά είναι δέ σίγουροι ότι ό Κύριος θά ανταποδώσει πολλαπλασίως την έμπρακτη φιλανθρωπία πού δείχνουν.

Μέ πολλή αγάπη θά ήθελα να απευθυνθώ και σέ όλους εκείνους, πού έστω και ελάχιστα βοηθήθηκαν κατά τή δύσκολη ώρα τής ζωής τους. Δέν θά πρέπει να ξεχάσουν ποτέ αυτή τή συμπαράσταση τής Έκκλησίας. Αυτό τό ενδιαφέρον όλων εκείνων, πού μέ τίς μικρές ή μεγάλες προσφορές τους έδωσαν την δυνατότητα στην ένορία να μπορέσει να έπιτελέσει τό θεάρεστο έργο τής έλεημοσύνης. Νά προσέξουμε πολύ, ή άχαριστία είναι μία διάθεση ψυχής αποτρόπαιη και άπεχθής. Ο Ιησούς Χριστός, μετά την θεραπεία των δέκα λεπρών και την ένδειξη εύγνωμοσύνης μόνον από έναν απ' αυτούς, λυπήθηκε σφοδρά για την άχαριστία των ύπολοίπων έννέα.

Ο εύγνώμων άνθρωπος, όχι μόνο δέν λησμονεί την εύεργεσία αλλά παρακαλεί πώς και πώς να έρθει ή στιγμή να την ανταποδώσει, και όχι μόνο τόσο όσο εύεργετήθηκε αλλά και πολλαπλάσια. Διότι, μή μās διαφεύγει, κάθε μέρα γίνονται γνωστές καινούργιες περιπτώσεις ανάγκης. Μή ξεχνάμε, επίσης, και την παροιμία του λαού: **«Όσα φέρνει ή ώρα, δέν τά φέρνει ό χρόνος όλος».**

Η Αγία Γραφή μās υπενθυμίζει ότι, ή έμπρακτη εύγνωμοσύνη μπορεί να μās γλυτώσει από νέες περιπέτειες στή ζωή μας. Η εύγνωμοσύνη είναι ή άρετή πού αγαπά περισσότερο ό Θεός. Τόν εύγνώμονα άνθρωπο τόν αγαπούν όλοι.

Ακόμη, αγαπητοί μου, θά μπορούσαμε να καυχηθούμε εν Χριστώ, για τό γεγονός ότι στή ένορία μας υπάρχει εκτός από τό Φιλόπτωχο Ταμείο και Ταμείο Δανεισμού. Άρκετοί συνάνθρωποί μας, πού βρέθηκαν εκτάκτως σέ δύσκολη οικονομική κατάσταση, βοηθήθηκαν κατά τό δυνατόν. Εκείνη την δύσκολη ώρα δέν βρέθηκαν ούτε φίλοι ούτε συγγενείς ούτε γονείς ούτε άδελφια ούτε σύλλογοι ούτε όργανισμοί ούτε τό κράτος να βοηθήσει τούς άπελπισμένους. Οί τράπεζες; Σέ όλους είναι γνωστό πώς δανείζουν και

πῶς τὰ ζητοῦν πίσω. Ἡ ἐνορία μας ὅ, τι δάνεισε, τό δάνεισε χωρίς τόκο καί χωρίς χρονικό περιορισμό. Οὔτε φανέρωσε ποιούς δάνεισε, ἐκτός ἂν οἱ ἴδιοι τό ὁμολόγησαν.

Τό νά δανεισθεῖ κάποιος δέν εἶναι ντροπή οὔτε ἔσχατη κατάπτωση. Ὁ καθένας μπορεῖ νά φθάσει σ' αὐτό τό σημεῖο ἀπό ποικίλες αἰτίες. Ὅμως ἡ ἀδιαφορία καί ἡ ἀμέλεια καί ὁ μή προγραμματισμός νά ἐπιστρέψει τό ποσό πού δανείστηκε, αὐτό δέν εἶναι ἔντιμο. Τό Ταμεῖο Δανεισμοῦ τῆς ἐνορίας μας δέν εἶναι ἀνεξάντλητο. Κάποιοι συνεισφέρουν σέ τακτά διαστήματα. Κυρίως ὅμως τό Ταμεῖο ἐνισχύεται ἀπό τίς ἐπιστροφές τῶν χρημάτων τῶν δανεισθέντων. Αὐτό πού θά βοηθήσει, ὥστε νά συνεχίσει νά ὑπάρχει αὐτό τό Ταμεῖο καί νά εἶναι εὐρωστο, σέ θέση πού νά μπορεῖ νά δανεῖζει καί σέ ἄλλους συνανθρώπους μας, εἶναι ἡ φιλοτιμία τοῦ καθενός.

Καί ἐδῶ θά ἤθελα νά ἐπαναλάβω ὅτι δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε τή στιγμή πού βοηθηθήκαμε. Τότε βοηθήθηκα ἐγώ. Σήμερα μπορεῖ κάποιος ἄλλος νά ἔχει ἀνάγκη βοήθειας, καί τό Ταμεῖο νά μή μπορεῖ νά ἀνταποκριθεῖ. Νά σκεφθοῦμε, λοιπόν, μέ ἀγάπη πρὸς τόν κάθε δυσκολεμένο πλησίον μας καί νά δείξουμε φιλοτιμία, ἐπιστρέφοντας πίσω, ἔστω καί ἐλάχιστα χρήματα κάθε φορά, μέχρι τήν ἐξόφληση τοῦ δανείου. Εἶναι μεγάλη ξεδιαντροπιά καί ἀναισθησία, ὅταν ἐγώ κάποτε βοηθήθηκα καί τώρα ἀδιαφορῶ νά ἐπιστρέψω αὐτά πού δανείστηκα. Εἶναι ἁμαρτία!

Κάποιοι θέλοντας νά τούς δικαιολογήσουν θά ποῦν, «οἱ ἄνθρωποι εἶναι δυσκολεμένοι καί γι' αὐτό δέν μποροῦν νά τά ἐπιστρέψουν». Αὐτό εἶναι ἀλήθεια. Ὅμως ὅσο δυσκολεμένος κι ἂν εἶναι κάποιος, μπορεῖ νά ἐπιστρέφει ἕνα ἐλάχιστο ποσό κάθε φορά πού διευκολύνεται, ἔτσι σάν δεῖγμα φιλοτιμίας. Ὅταν δείχνουμε φιλοτιμία, ἔρχεται ὁ Θεός καί κατά μυστικό τρόπο μᾶς ἐνισχύει καί μᾶς βοηθᾷ. Ὅταν κάνουμε προσπάθεια, ἔρχεται ὁ Θεός καί μᾶς εὐλογεῖ.

Μέσα ἀπό τίς δυσκολίες καί τίς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς μποροῦμε νά σμιλέψουμε τόν ἑαυτό μας. Μποροῦμε νά ἐργασθοῦμε καί νά ἀναπτύξουμε πάμπολλες ἀρετές. Τήν ὑπομονή, τήν ταπείνωση, τήν εὐχαριστία, τήν εὐγνωμοσύνη, τήν καρτερικότητα, νά μή γογγύσουμε, νά μή φθονήσουμε. Νά ἀποκτήσουμε τήν ἀδελφοσύνη, τήν ἀγάπη, τήν ἐλεημοσύνη, τήν φιλανθρωπία, τήν φιλαλληλία, τήν κοινωνικότητα. Νά νιώσουμε ὡς σῶμα Χριστοῦ καί ἀλλήλων μέλη, νά φανερώσουμε τήν Ἐκκλησία μέσα στόν κόσμο. Ἄν κανένας δέν εἶχε καμμία ἀνάγκη, ποιά ἀπό ὅλες τίς ἀρετές θά ἀναπτυσσόταν;

Αὐτός πού ἀντιλαμβάνεται τή δυστυχία καί τόν πόνο τῶν ἀδελφῶν, τῶν πλησίων καί συντρέχει καί ἐλεεῖ, εἶναι εὐλογημένος ἀπ' τόν Θεό.

Αὐτός πού μέ ταπείνωση δέχεται τήν ἐλεημοσύνη καί δέν λησμονεῖ νά εὐχαριστεῖ, εἶναι εὐλογημένος ἀπ' τόν Θεό.

Αὐτός πού δέν ξεχνᾷ τόν δανειοδότη καί προσπαθεῖ μέ εὐγνωμοσύνη νά ἐπιστρέψει ὅ, τι δανείστηκε, εἶναι εὐλογημένος ἀπ' τόν Θεό.

Ὁ Θεός μᾶς χαιρεταί ὅταν μᾶς βλέπει νά ζοῦμε καί νά συμπεριφερόμαστε ὡς ἀδέλφια τοῦ Χριστοῦ, ὡς σῶμα καί μέλη Χριστοῦ, ὡς Ἐκκλησία!

Ἄς δώσουμε, ἀγαπητοί μου, κάθε δόξα καί εὐχαριστία στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό, γιά ὅλες τίς εὐλογίες Του στήν ἐνορία μας!

Μέ πολλή ἀγάπη Χριστοῦ
ἡ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου